

Pünkösöd
2020/1

ApCs 1,8a
2Tim 1,7
Az erő szellemét
kaptuk

Db., 2020. 05. 31. (v)

Ige:

ApCs 1,8a: *Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Szellem eljő reátok: és lesztek nekem tanúim...* **2Tim 1:7** *Mert nem félelemnek szellemét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak szellemét.*

Bevezetés:

Pünkösöd van, a Szt. Sz. kitöltésére emlékezünk. Azt olvastuk, hogy a Szt. Sz. többek közt az erő Szelleme. Arról szólok, hogy **1.** Mire kapunk Tőle erőt? **2.** Mit jelent J. Kr. tanújának lenni? **3.** Hogyan jut ma kifejezésre a Szt. Sz. ereje a hívő életünkben?

1.) Mire kapunk Tőle erőt?

A hívő embereknek sokféle elgondolása van arról, hogy ha a Szt. Sz.-től erőt kapunk, mire leszünk képesek. Sokan szeretnének gyógyítani, csodákat tenni, hegyeket mozdítani ki helyükből, démonokat űzni, stb. Ennek is megvolt ideje, de most nem erre kapunk erőt, hanem arra, hogy *lesztek nekem tanúim*. A tanítványok, az apostolok ahhoz, hogy J. Kr. feltámadásának tanúi legyenek, a Szt. Sz. által erőt kaptak arra is, hogy gyógyítsanak, csodákat tegyenek, démonokat űzzenek ki. Hogy erre miért volt szükség, majd holnap, pünkösöd másnapján szeretnék szólni. Nekünk ma már nincs szükségünk ilyen jelekre és csodákra ahhoz, hogy J. Kr. tanúi legyünk. Sőt a Bibliából világos, hogy egy idő után már az apostoloknak sem volt erre szükségük.

Tehát visszatérve az eredeti kérdésre: Mire kapunk erőt a Szt. Sz. által? Arra, hogy a feltámadt, megdicsőült J. Kr. tanúi legyünk.

2.) Mit jelent ma J. Kr. tanújának lenni?

Nézzük először azt, mit jelentett az apostolok idején. Mivel indokolta Péter, pl., azt, hogy Júdás helyett valakit apostollá kell választani?

ApCs 1,21-22: *Szükség azért, hogy azok közül a férfiak közül, akik velünk együtt jártak minden időben, míg az Úr Jézus közöttünk járt-kelt, ²² A János keresztségétől kezdve mind a napig, melyen fölvitették tőlünk, azok közül egy az ő feltámadásának bizonyossága legyen mivelünk egyetemben.*

Arról kellett tanúskodniuk, hogy J. Kr. feltámadott. Mert a feltámadása után a világi embereknek már nem jelent meg, csak az Övéinek. Persze nemcsak szavaikkal, hanem az életükkel, magatartásukkal is eről tettek bizonyosságot. Pl. azzal, hogy már nem féltek. **Alapige 2Tim 1:7** *Mert nem félelemnek szellemét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak szellemét.*

Miben mutatkozott meg az erejük? Pl., abban, hogy mindenféle támadás, fenyegetés ellenére végezték a rájuk bízott munkát, nem hátráltak meg. A végén szinte valamennyi apostol kész volt vállalni a mártírhálalt is. (tanú = mártusz, éppen ezt jelenti: mártír, vértanú, bizonyíték)

Mit jelent ma nekünk J. Kr.-ról tanúskodni? Nekünk is azt kell bemutatni az életünkkel és magatartásunkkal, szavainkkal, tetteinkkel, hogy J. Kr. él, és Övé minden hatalom mennyen és földön.

Hogyan tudjuk ezt bemutatni? Úgy, hogy a Szt. Sz. alkalmassá tesz rá. Más szóval: Ha engedjük, hogy a Szt. Sz. bennünk J. Kr.-t megdicsőitse. Mivel? Hogyan? Erő, szeretet és józanság által, ahogy olvastuk a **2Tim 1:7**-ben.

3.) Ezek közül most csak az erőről szólok.

Különös, ahogyan a Szt. Sz. ereje megmutatkozik a hívő emberben. Vannak, akik úgy gondolják: Az erő megmutatása gyógyításban, halottak feltámasztásában, csodatettekben mutatkozik meg. Pál apostol másról ír: **1Kor 2:3-4** *És én erőtlenség, félelem és nagy rettegés közt jelentem meg ti köztetek. 4* *És az én beszédem és az én prédikálásom nem emberi bölcsességnek hitető beszédeiben állott, hanem szellemnek és erőnek megmutatásában.*

Mitől félt Pál? Attól, nehogy a maga erejét mutassa meg. Nehogy emberi bölcsességgel szólja az Igét, mert ezekkel eltakarja Isten erejét!

Testvérek! A mi harcunk is ez! Van emberi erőnk, emberi bölcsességünk, okosságunk, emberi elképzeléseink, de ezek csak akadályok. Mert ha ezek domborodnak ki, akkor magunkról teszünk bizonyosságot, nem J. Kr.-ról. Így minket látnak, nem az Urat. De nekünk az Úrról kell tanúskodnunk. Ezért Isten úgy tesz alkalmas tanúkká, hogy megerősítsen.

2Kor 12:9-10 *És ezt mondá nekem: Elég neked az én kegyelemem; mert az én erőm*

erőtlenség által végeztetik el. Nagy örömet dicsekszem azért az én erőtelenségeimmel, hogy a Krisztus ereje lakozzék én bennem. 10 Annak okáért gyönyörködöm az erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben és szorongatgatásokban Krisztusért; mert amikor erőtelen vagyok, akkor vagyok erős.

Testvérek! Úgy gondolom mindnyájan észrevettük már, hogy a hívó embereknek sok bajuk van. **Zsolt 34:20** *Sok baja van az igaznak, de valamennyiből kimentti az Úr.* Sok betegség, gyengeség, megaláztatás, gyász, küszködés, testi-lelki fájdalmak, stb. Miért van ez? Nem azért, mert nincs elég hitünk a gyógyulásra és a sikeres életre. Hanem azért, *hogy a Krisztus ereje lakozzék bennünk.* Ez nem kellemes sem a testünknek, sem a lelkünknek. Szeretnénk tőle szabadulni. Pál is szeretett volna. Háromszor könyörgött, és azután megértette: *Elég neked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el.* Jó lenne, ha mi is megértenénk ezt. Mert igaz az előbbi zsoltárvers második fele is: *Valamennyi bajunkból kiment az Úr,* csak kérdés, hogy mikor. Mert mindennek rendelt ideje van. Mi nagyon szeretnénk, ha mihamarabb kimentene, de némely nehézségből sokára ment ki. Sőt van olyan is, amiből csak a testünk halálával ment ki, mert úgy látja jónak, hogy egész életünkben, mindhalálig szükségünk van arra a nehézségre.

Isten minden hívót el akar juttatni arra, amire Pál apostolt, hogy gyönyörködjünk és dicsekedjünk az erőtlenségünkkel, mert az által Isten ereje nyilvánul meg bennünk. Ez nem jelenti azt, hogy a nehézség már nem nehéz, hogy már nem fáj semmi, nem nyom semmi teher. Hanem azt jelenti, hogy megláttuk a nehézség, a fájdalom, a teher áldását. Azt, hogy erőtlenségünkben megmutatkozik, látszik, működik Kr. ereje bennünk.

4.) **Hogyan jut ma kifejezésre a Szt. Sz. ereje a hívó életünkben?**

Három példán keresztül szeretném bemutatni.

1. Súlyos betegségben teljesen erőtlen lesz az ember teste. Egy idő után a lelke is. A hitetlenek másként viselkednek, mint a hívők. Van, aki mindent megmozgat, hogy meggyógyuljon. Van, aki elkeseredik, és szeretne meghalni. Vannak, akik öngyilkosok lesznek, vagy ahol lehet,

eutanáziát kérnek.

A hívőkben a Szt. Sz. azt munkálja, hogy bízzák magukat egészen Istenre. Ha megteszik, megnyugodnak, és békességük lesz, ami látszik is. Lesz erejük elhordozni akár a tehetetlenséget, kiszolgáltatottságot, akár a fájdalmakat. És ezzel a feltámadt J. Kr. tanúvá válnak. Jó bizonyosságok lesznek.

2. Vannak gyenge fizikumúak és gyenge idegrendszerűek a hívők közt is. Különös, hogy Isten az ilyen testvérekre sokszor nagy feladatokat bíz. Olyanokat, amit maguktól soha nem vállalnának, mert nem bírják. Ilyen volt pl. a feleségem is. Azért említem őt, mert közelről láttam, hogyan mutatkozott meg az Úr ereje az erőtlenségében. Az Úrért vállalta a házasságot, 7 év alatt 6 gyermek szülését, a sok munkát, és az én segítségem gyakori hiányát. Minden nap hitből élt, hitből kapott új erőt. Sokszor elmondta: „*Halálos fáradt vagyok!*” De felkelt, végezte a munkáját, és Isten közben erőt adott neki. Gyakran emlegette az Igét, amit Péter és János mondott a sántának: *„A názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!”* Azt mondta: én is így vagyok; mindegy, hogyan érzem magam, felkelek, és Isten közben megerősít. Isten ereje lett nyilvánvalóvá a Szt. Sz. által az ő erőtlenségben.

3. Hadd szóljak a magam erőtlenségéről is. Amikor egy-egy igehirdetésre készülök, mindig látom a magam erőtlenségét. Bizonyos szempontból úgy vagyok, mint ahogyan az előbb is idéztem Pál apostoltól. **1Kor 2:3-4 erőtlenség, félelem és nagy rettegés közt jelentem meg ti köztetek.** **4 És az én beszédem és az én prédikálásom nem emberi bölcsességnek hiteő beszédeiben állott, hanem szellemnek és erőnek megmutatásában.** Átélem én is, hogy igen kicsi az erőm, a képességem, a bölcsességem ahhoz, hogy megértem, és át tudjam adni másoknak is az igehirdetés kapcsán Isten üzenetét. Félek: Nem tévesztettem el? Jól értem? Ezt üzeni Isten, vagy csak az én gondolataim ezek? De azt is megtapasztaltam, hogy a törékeny cserépedényem át, gyengeségem és félelmem ellenére Isten kegyelméből mégis megnyilvánul az Ő Szellemének az ereje. Nem tudom hogyan, mert sokszor csak a cserépedényt látom, de valahogy Isten érvényt szerez az Ő Igéjének, **Róm 1,16 a Krisztus evangéliuma Istennek hatalma minden hívőnek üdvösségére.** Az Ige hatalma valamiképpen áttör az emberi erőtlenségemen, és a Szt. Sz. ereje valamiképpen alkalmassá tesz a Kr. tanúságára.

Befejezem:

A Szt. Szellem bennünk olyan, mint kincs a cserépedényben. Sokszor látszik a cserépedény is a hívó ember életében. Néha kiütöközik, hogy kik vagyunk önmagunkban: mennyire értéktelenek, törékenyek, sérülékenyek. Ilyenkor a hívó ember megalázkodik, és még inkább az a vágya, hogy a kincs látszódjon, ne a cserépedény. **2Kor 4:7 Ez a kincstünk pedig cserépedényekben van, hogy amaz**

erőnek nagy volta Istené legyen, és nem magunktól való.

Ámen